

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 17 juni 1998 door de Minister-President, Minister van Financiën, Internationale Betrekkingen, Gezondheid, Gezin en Bejaarden, Sport en Toerisme van de Duitstalige Gemeenschap verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap "über die Hotelgenehmigung und die Einstufung von Hotelbetrieben", heeft op 23 maart 1999 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit geeft uitvoering aan een aantal bepalingen van het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 9 mei 1994 over de logiesverstreckende inrichtingen en hotelinrichtingen. Aldus beoogt het ontwerp de regeling van de procedure voor de toekenning, de weigering, de schorsing en de intrekking van de hotelvergunning. Het bevat ook regelen betreffende de normen en de procedure inzake de classificatie van de hotelinrichtingen. Het voorziet in enkele (procedurele) verplichtingen voor de houder van een hotelvergunning. Ten slotte voorziet het ontwerp in een procedure voor de controle op de hotelgasten.

RECHTSGROND

Wat de bepalingen betreft inzake de procedure voor de toekenning, de weigering, de schorsing en de intrekking van de hotelvergunning, vindt de ontworpen regeling rechtsgrond in artikel 29 van het decreet van 9 mei 1994 over de logiesverstreckende inrichtingen en hotelinrichtingen. In zoverre het ontwerp (in zijn artikel 2, § 1, 4°, en in zijn bijlagen 1 tot 3) veiligheidsnormen inzake brandbeveiliging en een model van veiligheidsattest bevat, vindt het rechtsgrond in artikel 3 van genoemd decreet. Ten slotte vinden de bepalingen van het ontwerp betreffende het schild, betreffende de normen en de procedure inzake de rangschikking van de hotelinrichtingen, en betreffende de controle op hotelgasten in beginsel rechtsgrond in de artikelen 23 en 30 van hetzelfde decreet.

.../...

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. De wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap biedt geen rechtsgrond voor het ontworpen besluit. Het eerste lid van de aanhef dient derhalve weggelaten te worden.

2. Gelet op de opmerking i.v.m. de rechtsgrond, verwijze men in het tweede lid inzonderheid naar de artikelen 3, 23, 29 en 30 van het decreet van 9 mei 1994.

Indien artikel 13 uit het ontwerp wordt weggelaten (zie de opmerking bij dat artikel), dient ook de verwijzing naar artikel 30 van het decreet weggelaten te worden.

Artikel 1

1. Luidens het 2° wordt onder "De Minister" verstaan : "de bevoegde Minister van de Duitstalige Gemeenschap". Het verdient aanbeveling de definitie te preciseren als volgt : "de minister tot wiens bevoegdheid het toerisme behoort".

2. Luidens het 3° wordt onder "het Ministerie" verstaan : "de bevoegde gespecialiseerde afdeling van het Ministerie van de Duitstalige Gemeenschap". Ook hier is het, met het oog op een goede informatie van de burger, verkiezelijk de bedoelde afdeling van het ministerie met zoveel woorden aan te wijzen.

.../...

Artikel 2

1. Artikel 2 van het decreet van 9 mei 1994 bepaalt dat de uitbater van een logiesverstreckende inrichting of hotelinrichting moet beschikken over een attest waarbij wordt vastgesteld dat voldaan is aan de veiligheidsnormen inzake brandbeveiliging, specifiek bepaald voor deze inrichtingen. Artikel 3, 1°, van het decreet draagt aan de regering op de bedoelde veiligheidsnormen vast te stellen.

In het ontwerp wordt aan de in artikel 3, 1°, van het decreet vervatte opdracht slechts op onrechtstreekse wijze uitvoering gegeven : in artikel 2, § 1, 4°, wordt aan de aanvrager van een hotelvergunning opgelegd een veiligheidsattest voor te leggen "waaruit blijkt dat voldaan is aan de normen van bijlage 1". De eigenlijke veiligheidsnormen worden aldus vastgesteld in een bijlage.

Rekening houdend met het technisch karakter van de specifieke veiligheidsnormen, is er geen bezwaar tegen dat die normen worden vastgesteld in een bijlage. Om duidelijk te maken dat in het ontworpen besluit uitvoering gegeven wordt, niet alleen aan artikel 2, maar ook aan artikel 3 van het decreet, verdient het aanbeveling om in het ontwerp zelf een artikel op te nemen waarin gesteld wordt dat de normen bedoeld in artikel 3 van het decreet vastgesteld worden overeenkomstig bijlage 1.

.../...

2. Uit het gebruik van het woord "zonodig" ("gegebenenfalls") in artikel 2, 5°, blijkt dat niet in alle gevallen een stedenbouwkundig attest of een afschrift van de bouwvergunning gevoegd moet worden bij de aanvraag tot het verkrijgen van een hotelvergunning.

Het zou de duidelijkheid ten goede komen, indien gepreciseerd wordt in welke gevallen de voorlegging van een bouwvergunning of een stedenbouwkundig attest vereist is. Dit kan eventueel gebeuren door te verwijzen naar gevallen bedoeld in de wetgeving inzake de ruimtelijke ordening.

Artikel 13

Artikel 30, 3°, van het decreet van 9 mei 1994 draagt de regering op bepalingen vast te stellen met betrekking tot de controle op de hotelgasten. Bij de interpretatie van de omvang van deze opdracht moet vanzelfsprekend rekening gehouden worden met de bevoegdheidsverdelende regels. De door de regering te nemen maatregelen moeten dus beperkt blijven tot maatregelen die zich situeren binnen de bevoegdheden die zijn toegewezen aan de Duitstalige Gemeenschap. Aldus kunnen maatregelen van controle op de gasten opgelegd worden die betrekking hebben op de culturele aangelegenheid toerisme.

De in artikel 13 van het ontwerp bedoelde maatregelen gaan de aangelegenheid toerisme evenwel duidelijk te buiten. Die bepaling legt een regeling op die inhoudelijk nauw aansluit bij die vervat in de wet van

.../...

17 december 1963 tot inrichting van de controle op reizigers in logementshuizen. Precies zoals de federale wet, voorziet het ontwerp in de verplichte opstelling van een dubbele fiche per hotelgast, waarvan één exemplaar aan de politie wordt overhandigd. Uit een en ander blijkt dat de controle op de hotelgasten, zoals geconcipieerd in artikel 13 van het ontwerp, een oogmerk van politie heeft. Politie is evenwel een federale aangelegenheid. De Duitstalige Gemeenschap is terzake niet bevoegd, en het komt de regering niet toe om, in het kader van de haar door artikel 30 van het decreet van 9 mei 1994 gegeven opdracht, een regeling uit te vaardigen die de politie betreft.

Artikel 16

De Raad van State ziet geen redenen om af te wijken van de gebruikelijke termijn inzake de inwerkingtreding van besluiten van de regering.

Artikel 16 dient dan ook weggelaten te worden.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. ALBRECHT,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	
	A. ALEN,	assessoren van de
	H. COUSY,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. W. PAS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER